

Mål C-358/98

Europeiska gemenskapernas kommission

mot

Republiken Italien

”Fördragsbrott — Tjänster avseende städning, desinficering, skadedjursbekämpning, råttutrotning och sanering — Företag etablerade i andra medlemsstater — Krav på inskrivning i ett register”

Förslag till avgörande av generaladvokat P. Léger föredraget den 18 november 1999	I-1257
Domstolens dom av den 9 mars 2000	I-1266

Sammanfattning av domen

1. *Medlemsstater — Skyldigheter — Fördragsbrott — Bibehållande av en nationell bestämmelse som är oförenlig med gemenskapsrätten — Motivering som grundas på att förvaltningsrättslig praxis säkerställer att fördraget tillämpas — Otillåtet (EG-fördraget, artikel 169 (nu artikel 226 EG))*

2. *Frihet att tillhandahålla tjänster — Begränsningar — Nationell lag enligt vilken städföretag som är etablerade i andra medlemsstater är skyldiga att skriva in sig i företagsregistret — Otillåtet*
(EG-fördraget, artikel 59 (nu artikel 49 EG i ändrad lydelse))

1. Det förhållandet att nationell lagstiftning är oförenlig med gemenskapsbestämmelser — även direkt tillämpliga sådana — kan slutgiltigt avhjälpas endast genom tvingande nationella bestämmelser med samma rättsliga dignitet som de bestämmelser som skall ändras. Enbart förvaltningspraxis, som till sin art är sådan att den fritt kan ändras av myndigheten och som inte offentliggörs i tillräcklig utsträckning, kan inte anses utgöra ett giltigt genomförande av de skyldigheter som följer av fördraget.
2. En medlemsstat som i nationell lag föreskriver ett villkor om inskrivning i ett företagsregister för att företag som är etablerade i andra medlemsstater skall få tillhandahålla tjänster avseende städning, desinficering, skadedjursbekämpning, råttutrotning och sanering, utan att undanta tjänsteleverantörer som är etablerade i en annan medlemsstat än Republiken Italien och som redan i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där de är etablerade uppfyller villkor motsvarande dem som uppställs i italiensk lag, underlåter att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 59 i fördraget (nu artikel 49 EG i ändrad lydelse).

(se punkt 17)

(se punkterna 13, 14, 18 och domslutet)